

Radom, dnia 8 lipca 2016 r.

Handwritten signature and date: 8.7.2016

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Radomiu w składzie:

1. Tomasz Gajewski - przewodniczący składu orzekającego, członek etatowy, sprawozdawca
2. Danuta Kwiatek - członek etatowy,
3. Marcin Kucharski - członek etatowy

działając na podstawie art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (jednolity tekst: Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.), po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym odwołania MW Rzecniów sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, reprezentowaną przez r. pr. Karola Lasockiego z kancelarii prawniczej K&L Gates Jamka sp. k. z siedzibą w Warszawie od decyzji z dnia 30 maja 2016 r. znak: WSG.6220.1.154.2014 wydanej przez Wójta Gminy Mirów odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie 16 turbin wiatrowych o mocy nominalnej do 3,5 MW (włącznie) każda, moc łączna 56 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną zlokalizowaną w obrębach ewidencyjnych wsi: Rogów, Bieszków Górny gminy Mirów, powiat szydłowiecki oraz obrębach ewidencyjnych wsi: Polany, Polany Kolonia, Wierzbica, gmina Wierzbica, powiat radomski

-orzeka-

zaskarżoną decyzję uchyla w całości i sprawę przekazuje do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 30 maja 2016 r. znak: WSG.6220.1.154.2014 wydaną przez Wójta Gminy Mirów odmówiono określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia zamierzonego przez MW Rzecniów sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, polegającego na budowie 16 turbin wiatrowych o mocy nominalnej do 3,5 MW (włącznie) każda, moc łączna 56 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną zlokalizowaną w obrębach ewidencyjnych wsi: Rogów, Bieszków Górny gminy Mirów, powiat szydłowiecki oraz obrębach ewidencyjnych wsi: Polany, Polany Kolonia, Wierzbica, gmina Wierzbica, powiat radomski. W uzasadnieniu podano, że po przeprowadzeniu analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, organ stwierdził, że przy lokalizowaniu farmy nie będzie możliwe zabezpieczenie środowiska oraz mieszkańców żyjących w najbliższym sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia przed ewentualnym negatywnym wpływem ze strony elektrowni wiatrowej, a zarówno ochrona zdrowia jak i prawna ochrona życia człowieka są wartościami chronionymi konstytucyjnie.

Od ww. decyzji odwołanie w ustawowym terminie złożył inwestor reprezentowany przez pełnomocnika – r. pr. Karola Lasockiego z kancelarii

prawniczej K&L Gates Jamka sp. k. z siedzibą w Warszawie, wnosząc o jej uchylenie i orzeczenie co do istoty sprawy przez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zaskarżonej decyzji zarzucono naruszenie:

- art. 80 i art. 81 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez wydanie decyzji odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla Inwestycji, podczas gdy w przedmiotowym postępowaniu nie zachodzą jakiegokolwiek przesłanki, zgodnie z art. 81 i art. 81 ustawy, do odmowy wydania decyzji środowiskowej;

- art. 7, art. 77 § 1, art. 80 w związku z art. 107 § 3 KPA i art. 80 ust. 1 w związku z art. 85 ust. 2 pkt 1 b) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez wydanie rozstrzygnięcia decyzji przy całkowitym pominięciu wniosków płynących z dowodów pozytywnych, w tym wiążących organ dokumentów: raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzgodnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie czy kilku opinii Państwowych Powiatowych Inspektorów Sanitarnych w Radomiu, Szydłowie oraz Lipsku, ponadto bez szczegółowego odniesienia się do nich w treści uzasadnienia decyzji, a w konsekwencji wydanie decyzji z naruszeniem kryteriów wskazanych w art. 80 ust. 1 UOOS;

- art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. poprzez powołanie się na irrelewantne dla sprawy opracowania, o charakterze ogólnym - raport Najwyższej Izby Kontroli z 12 grudnia 2014 r. znak:LWR-4101-018-00/2014 - oraz opracowanie Kancelarii Senatu RP Biura Analiz i Dokumentacji nt. „Energetyka wiatrowa a społeczności lokalne”, przy jednoczesnym nieuprawnionym pominięciu ustaleń opracowania specjalistycznego, na potrzeby tej konkretnej Inwestycji, to jest raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;

- art. 6 k.p.a. w związku z art. 80 oraz art. 81 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez oparcie rozstrzygnięcia decyzji na uchwale Rady Gminy Mirów z 20 lipca 2015 r. nr IX/46/2015 w sprawie ustalenia minimalnej odległości od zabudowań mieszkalnych na terenie gminy Mirów dla elektrowni wiatrowych, która nie tylko nie może stanowić podstawy odmowy wydania decyzji środowiskowej, ale także której nieważność stwierdzono wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 21 kwietnia 2016 r. (sygn. akt VIII SA/Wa 971/15);

- przepisów postępowania, tj. art. 8, 9 i 11 k.p.a. w związku z art. 107 § 3 k.p.a. poprzez niejasne i pozbawione ścisłego odniesienia się do stanu faktycznego przedmiotowego postępowania uzasadnienie decyzji, a także niewyjaśnienie w sposób dostateczny i zrozumiały przyczyn, dla których organ uznał, że w sprawie zachodzą podstawy do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla Inwestycji.

Organ I instancji nie znalazł podstaw do zmiany swojej decyzji i odwołanie wraz z aktami sprawy przesłał do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Radomiu.

Kolegium rozpoznając sprawę ustaliło i zważyło co następuje.

Planowane przedsięwzięcie należy zaliczyć do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko /j. t. Dz. U. z 2013

r., poz. 1235 ze zm./ - zwana dalej „ustawą” oraz w § 3 ust. 1 pkt 6 lit b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397 z późn. zm.) – instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 5, o całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m. Dla powyższego rodzaju planowanych przedsięwzięć wymagane jest zatem uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach - zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy.

Zgodnie z art. 72 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem:

- decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego, decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych oraz decyzji o pozwoleniu na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części - wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, co wynika z treści art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy;

- decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu - wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Stosownie do art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania dla realizacji konkretnego przedsięwzięcia. Charakter planowanej inwestycji określa zatem konieczność uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o warunkach zabudowy, a następnie udzieleniem pozwolenia na budowę.

Zwrócić należy uwagę, że ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w sprawach dotyczących wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie zawiera szczególnej regulacji przyznającej status strony osobom posiadającym tytuł prawny do innych nieruchomości, niż nieruchomość objęta planowanym przedsięwzięciem. Zatem przymiot strony tego postępowania należy nadawać wedle kryteriów określonych art. 28 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z tym przepisem stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, iż naruszenie interesu prawnego w rozumieniu art. 28 Kodeksu postępowania administracyjnego może polegać także na naruszeniu prawa własności nieruchomości położonych w pobliżu nieruchomości, której dotyczy postępowanie, poprzez administracyjne umożliwienie wyprowadzania z tej nieruchomości zakłóceń w korzystaniu z nieruchomości sąsiednich. Zakłócenia te, w prawie cywilnym nazywane immisjami, mogą polegać na przenoszeniu z nieruchomości sąsiednich na obszar innych nieruchomości sił: hałasu, drgań, czy też materii: gazów, zapachów – naruszając prawa rzeczowe osób uprawnionych do tych nieruchomości. Podmioty, na których nieruchomości może oddziaływać planowana inwestycja, są więc legitymowane do uzyskania statusu strony w postępowaniu administracyjnym. Nieistotne jest przy tym, czy przewidywane oddziaływania na przedmiotowe nieruchomości będą odpowiadać maksymalnym dopuszczalnym przez przepisy prawa

normom, bądź też będą mogły być określone jako "znaczne". Legitymacja w postępowaniu administracyjnym służy bowiem podmiotowi celem umożliwienia mu ochrony własnego interesu prawnego przed naruszeniami, a naruszenie tego interesu istnieje niezależnie od intensywności tego naruszenia (podobnie: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 12.02.2010r., sygn. akt II SA/Kr 1729/09, LEX nr 559764, Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie, w wyroku z dnia 15.05.2013r., sygn. akt II OSK 108/12, LEX nr 1328183).

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że MW Rzeczników sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie wnioskiem z dnia 4 lipca 2014 r. (data wpływu 7 lipca 2014 r.) wystąpiła o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. Farma Wiatrowa „Mirów – Wierzbica”, polegającego na budowie 16 turbin wiatrowych o mocy nominalnej 3,5 MW każda, moc łączna do 56 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, zlokalizowaną w obrębach ewidencyjnych wsi: Rogów, Bieszków Górny gm. Mirów powiat szydłowiecki oraz obrębach ewidencyjnych wsi: Polany, Polany Kolonia, Wierzbica gmina Wierzbica, powiat radomski.

Do wniosku dołączono:

- kartę informacyjną przedsięwzięcia,
- kopię mapy ewidencyjnej obejmującą przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obejmującą obszar, na który będzie ono oddziaływać;
- uproszczone wypisy z rejestrów gruntów.

Jednocześnie poinformowano, że w prowadzonej sprawie liczba stron postępowania przekroczy 20, a co jest z tym związane, zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy, zastosowanie będzie miało rozwiązanie wynikające z art. 49 k.p.a.

W dniu 16 lipca 2014 r. organ I instancji zawiadomieniem poinformował strony oraz społeczność lokalną o złożeniu przez inwestora wniosku, jak również o wystąpieniu do ww. organów o wydanie opinii. Obwieszczenie wywieszono na tablicach ogłoszeń urzędowych w miejscowościach: Rogów, Bieszków Górny, Mirów Stary, Mirówek, Mirów Nowy, a także w Urzędach Gminy w Wierzbicy, Jastrzębiu, Mircu i Iłży. Akta nie zawierają jednak potwierdzeń, aby obwieszczenia takie faktycznie zostały w sołectwach wywieszane na okres 14 dni, co stanowi uchybienie procesowe (są znane daty wywieszenia). Nie jest bowiem wiadome, czy o wszczętym z wniosku inwestora postępowaniu administracyjnym prawidłowo powiadomiono społeczność lokalną.

W dniu 17 lipca 2014 r. Wójt Gminy Mirów wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Radomiu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Szydłowcu z prośbą o wydanie opinii w przedmiocie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko – zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy. Organ nietrafnie jednak zakwalifikował przedsięwzięcie jako zawsze znacząco oddziałujące na środowisko na podstawie par. 2 ust. 1 pkt 5 ww. rozporządzenia.

W dniu 18 lipca 2014 r. Wójtowie Gmin Mirów i Wierzbica zawarli porozumienie w sprawie organu prowadzącego postępowanie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Wynika z niego, że z uwagi objęcie terenu gminy Mirów większego obszaru inwestycji, Wójt Gminy Mirów będzie organem prowadzącym to postępowanie.

W dniu 29 lipca 2014 r. RDOS w Warszawie pismem znak: WOOS-II.4240.947.2014.UW zwrócił się z prośbą do Wójta Gminy Mirów o uzasadnienie

kwalfikacji przedsięwzięcia, wskazując przy tym, że właściwym jest zastosowanie art. 63 ustawy i par. 3 ust. 1 pkt 6 lit. b rozporządzenia i skierowanie wystąpienia do organów uzgadniających w oparciu o art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy.

Pismem z dnia 31 lipca 2014 r., uzupełnionym w dniu 5 sierpnia 2014 r. organ I instancji wystąpił do RDOŚ w Warszawie o wyrażenie opinii, czy dla przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a także zakresu raportu – zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy. W dniu 5 sierpnia 2014 r. wystąpiono również w tej samej sprawie do RDOŚ w Kielcach

Pismami z dnia 5 sierpnia 2014 r. Wójt Gminy Mirów poinformował Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Radomiu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Szydłowcu o zmianie kwalifikacji przedsięwzięcia i zasadności wydania opinii, czy dla przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a także określenia zakresu raportu – zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy.

W dniu 30 lipca 2014 r. PPIS w Radomiu w opinii uznał za konieczne przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko i opracowania raportu. Identyczne stanowisko w opinii z dnia 4 sierpnia 2014 r. stwierdził również PPIS w Szydłowcu. O wydanych opiniach organ I instancji zawiadomieniem z dnia 7 sierpnia 2014 r. poinformował społeczność lokalną oraz strony (zawiadomienie wywieszono jedynie na tablicy ogłoszeń w UG w Mirowie).

W dniu 20 sierpnia 2014 r. RDOŚ w Warszawie wydał postanowienie opiniujące o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz o zakresie raportu. Zawiadomieniem z dnia 9 września 2014 r. organ I instancji podał do publicznej wiadomości informację o wydanych postanowieniach opiniujących – zgodnie z art. 33 ustawy.

Pismem z dnia 11 września 2014 r. Wójt Gminy Mirów poinformował Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Starachowicach o kwalifikacji przedsięwzięcia i zaleceniu wydania opinii, czy dla przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a także zakresu raportu – zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy.

W dniu 29 września 2014 r. PPIS w Starachowicach w opinii uznał za konieczne przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko i opracowania raportu określając jego zakres. O wydanej opinii organ I instancji zawiadomieniem z dnia 9 października 2014 r. poinformował społeczność lokalną oraz strony (brak informacji o sposobie i czasie wywieszenia zawiadomienia w miejscach innych niż UG w Mirowie).

W dniu 13 października 2014 r. Wójt Gminy Mirów wydał postanowienie stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określając jednocześnie zakres raportu – stosownie do art. 63 ustawy. W tym samym dniu zawiadomieniem poinformowano społeczność lokalną o wydanym postanowieniu. Podobnie jak w przypadku opisanym powyżej, akta nie zawierają potwierdzenia gdzie i na jaki okres wywieszono obwieszczenie (za wyjątkiem UG w Mirowie).

Postanowieniem z dnia 13 października 2014 r. organ I instancji z urzędu zawiesił postępowanie – zgodnie z art. 63 ust. 5 ustawy – do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu. W dniu 13 listopada 2014 r. inwestor przekazał do Wójta Gminy Mirów raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W konsekwencji organ I instancji, postanowieniem z dnia 21 listopada 2014 r. podjął zawieszony wcześniej postępowanie, o czym poinformował strony obwieszczeniem,

wywieszając go w UG w Mirowie, a także przesyłając go do sołectw na terenie gminy.

W dniu 24 listopada 2014 r. Wójt Gminy Mirów wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. W tej samej dacie wystąpił także do Państwowych Powiatowych Inspektorów Sanitarnych w Radomiu, Szydłowcu i Starachowicach z prośbą o wydanie opinii – zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy. O wystąpieniach poinformowano zawiadomieniem strony postępowania oraz społeczność lokalną.

Po uprzednim wezwaniu inwestora o uzupełnienia raportu organy specjalistyczne przedstawiły swoje stanowiska w sprawie. W dniu 19 grudnia 2014 r. PPIS w Szydłowcu, a w dniu 22 grudnia 2014 r. PPIS w Radomiu w wydanych opiniach określili warunki realizacji przedsięwzięcia. W dniu 13 stycznia 2015 r. PPIS w Starachowicach, w wydanym postanowieniu pozytywnie uzgodnił realizację przedsięwzięcia w zakresie ochrony zdrowia i życia ludzi, określając przy tym warunki realizacji przedsięwzięcia.

W dniu 10 czerwca 2015 r., po kilkakrotnych uzupełnieniach raportu pozytywne uzgodnienie wydał natomiast RDOŚ w Warszawie określając przy tym warunki realizacji przedsięwzięcia

O stanowiskach organów obwieszczeniem poinformowano strony oraz społeczność lokalną, informując przy tym o uprawnieniach wynikających z art. 10 k.p.a. – zgodnie z art. 33 ustawy.

Przy piśmie z dnia 15 lipca 2015 r. przekazano do wnioskodawcy protesty mieszkańców, stowarzyszeń i grupy radnych.

Obwieszczeniem z dnia 17 lipca 2015 r. poinformowano społeczność lokalną oraz strony postępowania o terminie i miejscu przeprowadzenia rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa – art. 33 i 36 ustawy.

Pismem z dnia 30 lipca 2015 r. M.W. Rzeczników sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie negatywnie wypowiedziała się odnośnie przeprowadzenia rozprawy administracyjnej z udziałem społeczeństwa, wzywając jednocześnie do bezzwłocznego wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W odpowiedzi organ I instancji poinformował o wpłynięciu kilkunastu wniosków w tej sprawie od mieszkańców gminy Wierzbica, jak również organizacji społecznej. Dodano, że planowana inwestycja budzi poważne zaniepokojenie wśród ludności i z tego względu zasadnym jest przeprowadzenie rozprawy.

W dniu 21 sierpnia 2015 r. przeprowadzono rozprawę administracyjną otwartą dla społeczeństwa, z której przebiegu sporządzono protokół.

Pismem z dnia 11 września 2015 r. inwestor wezwał organ I instancji do bezzwłocznego przeprowadzenia konsultacji społecznych o jakich mowa w art. 39 ust. 1 pkt 4 ustawy, a następnie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Wezwaniem z dnia 21 września 2015 r. Wójt Gminy Mirów wystąpił do inwestora o udzielenie wyjaśnień i uzupełnienie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W odpowiedzi (pismo z dnia 9 października 2015 r.) udzielił wyjaśnień w sprawie.

Obwieszczeniem z dnia 26 października 2015 r. organ I instancji poinformował społeczność lokalną o rozpoczęciu procedury z udziałem społeczeństwa. Zawiadomił przy tym o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy, składania uwag i wniosków w formie pisemnej, elektronicznej lub ustnej w terminie od 30 października 2015 r. do 20 listopada 2015 r. Obwieszczenie prawdopodobnie podano do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń w sołectwach gmin: Mirów, Jastrząb, Wierzbica, Mirzec, Iłża, Urzędach Gmin i Urzędzie Miasta w Iłży. Ponadto

zamieszczono na stronach internetowych BIP ww. urzędów.

Pismem z dnia 10 listopada 2015 r. wnioskodawca wyraził swoje stanowisko odnośnie wszczętej procedury, sugerując aby organ wydłużył termin wskazany w obwieszczeniu do 24 listopada 2015 r. Stanowisko swoje uzasadnił tym, że w przeciwnym wypadku naruszony zostanie art. 33 ust. 1 pkt 7 ustawy, mówiący o wyznaczeniu 21-dniowego terminu.

W tym miejscu przypomnienia wymaga, że stosownie do art. 33 ustawy, przed wydaniem i zmianą decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o:

- 1) przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (w niniejszej sprawie brak takiej informacji);
- 2) wszczęciu postępowania;
- 3) przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie;
- 4) organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień (w niniejszej sprawie brak takiej informacji);
- 5) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu (w niniejszej sprawie brak takiej informacji przed wydaniem decyzji);
- 6) możliwości składania uwag i wniosków (w niniejszej sprawie brak takiej informacji przed wydaniem decyzji);
- 7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 21-dniowy termin ich składania (w niniejszej sprawie brak takiej informacji);
- 8) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków (w niniejszej sprawie brak takiej informacji);
- 9) terminie i miejscu rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, o której mowa w art. 36, jeżeli ma być ona przeprowadzona (w niniejszej sprawie brak takiej informacji mimo przyczyn wskazanych w zawiadomieniu z dnia 28 lutego 2014 r.);
- 10) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone.

W wyznaczonym terminie wpłynęły zastrzeżenia od:

- mieszkańców wsi Wierzbica Kolonia (protokół z zebrania wiejskiego zawierający sprzeciw na budowę elektrowni wiatrowych);
- Stowarzyszenia Jedność z siedzibą w Nowym Dworze (pismo z dnia 16 listopada 2015 r. zawierające sprzeciw kierowany w imieniu mieszkańców gminy Jastrząb na budowę elektrowni. Elektrownia ma bowiem negatywnie oddziaływać na domostwa i tereny leśne);
- Stowarzyszenie „Zadbajmy o Naszą Przyszłość” z siedzibą Kolonia Polany (pisma z dnia 16 i 18 listopada 2015 r.). Podniesiono, że w raporcie, w części obejmującej akustykę, przyjęto nieprawidłowy współczynnik pochłaniania gruntu, na podstawie którego określono izofony. Ponadto w raporcie nie przedstawiono negatywnego oddziaływania elektrowni wiatrowych na ludzi. Nadto raport nie zawiera rzetelnej analizy krajobrazowej;
- mieszkańców wsi Osiny gm. Mirzec (pismo z dnia 20 listopada 2015 r.). Wskazano w nim, że z MPZP nie przewiduje aby na terenie gminy mogły być lokalizowane elektrownie wiatrowe, w związku z czym wnoszą o przesunięcie usytuowania turbin, aby nie oddziaływały one negatywnie na teren gminy Mirzec;
- Stowarzyszenia Lokalnych Inicjatyw Obywatelskich „Wspólna Sprawa” z siedzibą w Mogielnicy (pisma z dnia 16 listopada 2015 r.). Wniesiono o

włączenie jako dowód w sprawie wskazanych artykułów nt. negatywnego oddziaływania elektrowni wiatrowych;

- mieszkańców wsi Polany i Polany Kolonia (pismo z dnia 14 listopada 2015 r.). Wyrażono w nim obawy, że odpowiedź Inwestora na wezwanie go do uzupełnienia raportu jest wymijająca, albowiem z jego treści wynika, że wszelkie uwagi i wątpliwości zostały już opisane w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Wnioskodawca nie wziął również pod uwagę, że realizacja inwestycji spotyka się z oporem lokalnej społeczności.

Przy piśmie z dnia 1 grudnia 2015 r. Wójt Gminy Mirów przekazał do MW Rzeczników sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie ww. wnioski i uwagi z jednoczesną prośbą o zajęcie stanowiska. W odpowiedzi Wnioskodawca ustosunkował się do uwag i wniosków zgłoszonych w toku postępowania z udziałem społeczeństwa (pismo z dnia 22 stycznia 2016 r.). Natomiast pismem z dnia 27 stycznia 2016 r. wezwano do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W dniu 12 kwietnia 2016 r. czterech członków Stowarzyszenia „Zadbajmy o Naszą Przyszłość”, działającego na prawach strony wystąpiło o uzupełnienie sporządzonego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Organ I instancji przesłał ww. wniosek inwestorowi (pismem z dnia 14 kwietnia 2016 r.), na co ten wyraził odpowiedź negatywną. Stanowisko swoje uzasadnił tym, że wnioski takie mogły być skutecznie składane w czasie prowadzenia postępowania z udziałem społeczeństwa (w wyznaczonym terminie 21 dni). Obecnie natomiast żądanie takie powinno być pozostawione bez rozpatrzenia (pismo z dnia 4 maja 2016 r.).

Obwieszczeniem z dnia 28 kwietnia 2016 r. organ I instancji zawiadomił o zakończeniu procesu zbierania dowodów, wyznaczając 7 dniowy termin na zapoznanie się z materiałem dowodowym. Obwieszczenie podano do publicznej wiadomości.

W dniu 30 maja 2016 r. Wójt Gminy Mirów wydał zaskarżoną decyzję odmawiając określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia zamierzonego przez MW Rzeczników sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, polegającego na budowie 16 turbin wiatrowych o mocy nominalnej do 3,5 MW (włącznie) każda, moc łączna 56 MW wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną zlokalizowaną w obrębach ewidencyjnych wsi: Rogów, Bieszków Górny gminy Mirów, powiat szydłowiecki oraz obrębach ewidencyjnych wsi: Polany, Polany Kolonia, Wierzbica, gmina Wierzbica, powiat radomski. Decyzje doręczono w formie pisemnej wnioskodawcy. O wydaniu decyzji poinformowano społeczeństwo w formie obwieszczenia - zgodnie z art. 85 ust. 3 ustawy. Organ odstąpił jednak od wydania obwieszczenia powiadamiającego strony o wydaniu decyzji administracyjnej kończącej postępowanie w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia, o jakim mowa w art. 74 ust. 3 w związku z art. 49 k.p.a. W tej sytuacji Kolegium stwierdza, że wydana przez organ I instancji decyzja nie została doręczona stronom. Upublicznienie informacji o wydaniu decyzji w trybie art. 85 ust. 3 ustawy, nie ma takiego waloru jak jej doręczenie poprzez publiczne ogłoszenie, o którym mowa w art. 49 k.p.a.

Wyjaśnienia wymaga, że podanie do publicznej wiadomości informacji o wydaniu decyzji w trybie art. 85 ust. 3 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie zwalnia organu z doręczenia decyzji stronom postępowania. To, że w postępowaniu środowiskowym organ dopełnił obowiązku informowania społeczeństwa o wszczętym postępowaniu, możliwości

składania uwag czy w końcu o wydanej decyzji i możliwości zapoznania się z jej treścią, nie rodzi automatycznie skutku w postaci powzięcia informacji o decyzji przez stronę postępowania, zaś data upublicznienia informacji nie jest datą powzięcia wiedzy o wydaniu decyzji przez stronę postępowania (podobnie patrz: wyrok NSA w Warszawie z dnia 15 stycznia 2016 r. sygn. akt II OSK 1194/14).

Kolegium zwraca przy tym uwagę, że informowanie stron i społeczności lokalnej o podjętych czynnościach w sprawie, jak również wydawanych postanowieniach również przebiegało z uchybieniami. W aktach sprawy brak jest konkretnych danych gdzie i w jakim czasie były wywieszane obwieszczenia. Na stronie internetowej BIP UG w Mirowie, na dzień wydania niniejszej decyzji także brak jest zamieszczonych obwieszczeń – zawiadomień.

Kolejnym uchybieniem było ściśle określenie 21-dniowego terminu w obwieszczeniu z dnia 26 października 2015 r. Organ I instancji poinformował społeczność lokalną o rozpoczęciu procedury z udziałem społeczeństwa. Zawiadomił przy tym o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy, składania uwag i wniosków w formie pisemnej, elektronicznej lub ustnej w terminie od 30 października 2015 r. do 20 listopada 2015 r. Przyjmując hipotetycznie, że obwieszczenie zostało opublikowane w dniu jego wydania, to skutek jego doręczenia nastąpił dopiero w dniu 9 listopada 2015 r., a w takim przypadku termin na składanie wniosków powinien upłynąć dopiero w dniu 30 listopada 2015 r., a nie jak poinformowano w dniu 20 listopada 2015 r. Działanie takie stanowi naruszenie art. 30 pkt 7 ustawy i stanowi wadę postępowania nie mogąca zostać konwalidowaną przez organ II instancji.

Z powyższego wynika, że organ I instancji częściowo wadliwie prowadził postępowanie administracyjne, lub też niewłaściwie udokumentował przeprowadzenie odpowiednich faz postępowania.

Niezależnie od powyższego w ocenie Kolegium nie jest możliwe wydanie decyzji odmownej o środowiskowych uwarunkowaniach jedynie z powodu pojawiającego się sprzeciwu społeczności lokalnej. Nie ma również podstaw do oparcia rozstrzygnięcia na materiałach prasowych, ogólnych opracowaniach przygotowanych na zlecenie Kancelarii Senatu, czy Ministra Zdrowia, albo Najwyższej Izby Kontroli bowiem nie mają one mocy dowodowej. Z niewyjaśnionych przyczyn, organ I instancji w obszernym uzasadnieniu nie odniósł się do wydanych pozytywnych opinii PPIS, w których oceniono wpływ przedsięwzięcia na zdrowie ludzkie, jak również uzgodnienia RDOŚ w Warszawie, w którym zalecono warunki przy jakich możliwa jest realizacja, eksploatacja i likwidacja przedsięwzięcia. Wójt Gminy Mirów nie dokonał oceny przedłożonego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W tej sytuacji zarzuty podniesione w odwołaniu uznać należy za słuszne. Podkreślenia wymaga, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie należy do rozstrzygnięć uznaniowych. Przesłanki wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia muszą wynikać z konkretnie wskazanych uregulowań prawnych i faktycznych. Odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić w przypadku wystąpienia sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego, odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający czy też sprzeczności z innymi przepisami prawa. Podstawę taką może również stanowić wynikająca z art. 81 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia w innym

wariancie niż proponowany przez wnioskodawcę (podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 18 listopada 2011 r. sygn. akt II SA/Łd 439/11 lex. Nr 1153752).

W rozpoznawanej sprawie organ powołał się na głos lokalnej społeczności oraz priorytety środowiskowe, tj. utrzymanie dotychczasowej atrakcyjności terenów przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe. Dodatkowo powołano się na ograniczenia wynikające z uchwały Rady Gminy w Mirowie z dnia 20 lipca 2015 r. nr IX/46/2015 w sprawie ustalenia minimalnej odległości od zabudowań mieszkalnych na terenie Gminy Mirów dla elektrowni wiatrowych. Podkreślono przy tym, że Wojewoda Mazowiecki nie zgłosił żadnych zastrzeżeń co do uchwały i nie zapadło wobec niej żadne rozstrzygnięcie nadzorcze, a zatem jest obowiązująca. Organ nie dostrzegł jednak, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2016 r. sygn. akt VIII SA/Wa 971/15 stwierdził nieważność ww. uchwały, a tym samym nietrafnym było posłużenie się nią do uzasadnienia decyzji odmownej. Co więcej, na dzień dzisiejszy wyrok ten jest prawomocny. Niezależnie od stwierdzenia nieważności ww. uchwały przez WSA wyjaśnienia wymaga, że ograniczenia lokalizacji budowy elektrowni wiatrowych mogą wynikać z miejscowego planu zagospodarowania gminy, który jednak nie został póki co uchwalony. Na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ww. uchwała Rady Gminy Mirów i tak nie mogłaby odnosić skutków prawnych, albowiem w toku postępowania nie bada się zgodności z przepisami odrębnymi w zakresie odległości lokalizacji elektrowni od zabudowań. Uchwała taka mogłaby natomiast stanowić przeszkodę w wydaniu pozytywnej decyzji o warunkach zabudowy.

Kolegium wyjaśnia, że ogólne cele, nie wynikające z przepisów prawa nie mogą stanowić podstawy do wydania negatywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. Działanie takie nie znajduje bowiem oparcia przepisach ustawy. Wójt Gminy Mirów odmiennie od RDOŚ w Warszawie i PPIS w Radomiu, Szydłowcu i Starachowicach ocenił niekorzystne oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia. Nie powołał się jednak przy tym na jakiegokolwiek dowody wchodzące w skład materiału dokumentacyjnego, jak również przepisy prawa. Działanie takie uznać należy za niedopuszczalne, jako naruszające art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy, a także art. 7, 77, 80, 107 k.p.a.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze stwierdziło, że zaskarżona decyzja zostaje uchylona, a sprawa przekazana do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. Wójt Gminy Mirów dopuścił się bowiem naruszenia przepisów postępowania (art. 7, 49, 77, 80, 107 K.p.a.) w stopniu mającym wpływ na wynik sprawy. Naruszenia przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (art. 33 pkt 7, art. 74 ust. 3, 85 ust. 2 pkt 1), jak również przepisów postępowania te są na tyle istotne i obszernie, że Kolegium nie ma możliwości usunięcia tych nieprawidłowości w trybie odwoławczym. Działanie takie byłoby bowiem sprzeczne z zasadą dwuinstancyjności postępowania. Ponownie rozpoznając sprawę organ I instancji powinien:

- uzupełnić materiał dowodowy o stosowne adnotacje (notatki służbowe) na temat terminu wywieszenia zawiadomień/informacji na tablicach ogłoszeń;

- przeprowadzić procedurę z udziałem społeczeństwa o jakiej mowa w art. 33 pkt 7 ustawy, prawidłowo informując przy tym o 21-dniowym terminie,

- wydać decyzję merytoryczną odpowiednio ją uzasadniając (uzasadnienie

faktyczne i prawne, a także spełniające wymogi stawiane przepisem 85 ustawy).

Przy wydawaniu decyzji winien wziąć pod uwagę argumentację zawartą w odwołaniu od decyzji z uwagi na słuszność podniesionych w nim zarzutów.

Jednocześnie podkreślenia wymaga, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia nie jest decyzją lokalizacyjną, a jedynie rozstrzygnięciem, które stwierdza, w jaki sposób i przy zachowaniu jakich warunków realizacja inwestycji jest możliwa bez negatywnego wpływu na środowisko.

Na marginesie dodać należy, że Wójt Gminy Mirów przy dalszym procedowaniu weźmie pod uwagę przyszłą zmianę stanu prawnego w związku z wejściem w życie przepisów ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. (Dz. U. poz. 961), a w szczególności zamieszczonych w niej przepisów art. 4 w związku z art. 6 pkt 7.

W związku z powyższym, Kolegium orzekło jak w sentencji.

Na decyzję mniejszą przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Wydział VIII Zamiejscowy w Radomiu, 26-600 Radom, ul. Słowackiego 7. Skargę wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Radomiu, ul. Żeromskiego 53, 26-600 Radom w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji Stronie. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu, którego działalności skarga dotyczy oraz określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

Otrzymują:

1. MW Rzeczników sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie reprezentowana przez:

r. pr. Karola Lasockiego

Kancelaria prawnicza

K&L Gates Janka sp. k.

Pl. Małachowskiego 2

00-066 Warszawa

2. Wójt Gminy Mirów

Mirów Stary 27, 26-503 Mirów

3. Urząd Gminy w Mirowie

Mirów Stary 27, 26-503 Mirów

- 6 egz. celem podania do publicznej wiadomości – zgodnie z art. 85 ust. 3 ustawy, a także powiadomienia stron – zgodnie z art. 74 ust. 3 w związku z art. 49 k.p.a., na terenie planowanego oddziaływania przedsięwzięcia w gminach Mirów, Wierzbica, Iłża, Jastrząb, Mirzec.

4. Aa – 1 egz. + 1 egz. celem wywieszenia na tablicy ogłoszeń

mgr Marcin Kucharski

mgr Tomasz Gajewski

mgr Danuta Kwiatek

